

[Fiskeriministeren.]

advokat her i dag end hr. Erlendsson, som har gjort sig selv til fiskernes advokat.

Jeg må sige, at regeringen ikke kan modtage det af hr. Erlendsson fremsatte dagsordensforslag. Også det af hr. Maigaard fremsatte dagsordensforslag må vi anbefale at stemme imod, idet det vil have, at folketinget skal godkende Londonkonferencens resultat, uden at papirerne foreligger, uden at vi har haft lejlighed til at forhandle det med fiskerne. Endvidere indeholder det et forslag om, at fiskerierhvervet skal forbeholdes aktive fiskere. Den slags foranstaltninger kan man nu altså ikke lovgive om ved hjælp af dagsordensforslag. Endelig er der hr. Maigaards finansieringsønsker for fiskeriet, som jeg har svaret på, hvad der formentlig ligger i det sidste punkt. Jeg vil anbefale også at stemme imod dette dagsordensforslag.

Ministeren for Grønland (*Jørgen Peder Hansen*):

Hr. Rosing har under denne debat fremsat en række bemærkninger vedrørende den aktuelle og også meget alvorlige situation, som i øjeblikket tegner sig for det grønlandske fiskerierhverv.

Vi er i regeringen, i ministeriet for Grønland, meget opmærksomme på denne situation. Det har jeg ganske klart i går givet udtryk for over for landsrådets forretningsudvalg, som jeg indledte forhandlinger med i ministeriet. Jeg vil også gerne føje til, at jeg gav udtryk for, at jeg var enig i den argumentation, som var landsrådets forretningsudvalgs i går, og som i virkeligheden blev gentaget her fra talerstolen af hr. Rosing i dag. Der ligger megen alvor i den aktuelle grønlandske situation, men jeg mener ikke, at det er tidspunktet at gå ind i en detaillidiskussion omkring disse problemer. Det kan dog nok måske være rigtigt at have fået præsenteret den grønlandske situation i forbindelse med den debat, der foregår her i dag.

Mine drøftelser med Grønlands landsråds forretningsudvalg skal fortsætte i morgen, og jeg anstiller den forhåbning, at de drøftelser, vi altså fortsætter i morgen, må ende i, at vi når frem til en forhåbentlig fælles holdning til de skridt, som nødvendigvis må tages på baggrund af den aktuelle alvorlige situation i Grønland.

Forespørgeren (*Erlendsson*) (FP):

Fiskeriministerens væsentlige anklagepunkt imod mig var, at jeg havde beskyldt vore forhandlere for at være svage. Det har jeg naturligvis haft min grund til, og fiskeriministeren har indirekte bekræftet det, bl.a. derved, at en genoptagelse af forhandlingerne har ført til et bedre resultat end det første. Det viser, at når man kommer igen og er besluttet på at få et resultat, som man fik at vide var dårligt, genforhandlet, så får man mere.

Jeg har andre grunde til at tro, at vore forhandlere ikke altid er så stærke, som man gerne vil fremstille dem. Vi har hørt fra biologernes side både at tungebestanden og at sildebestanden er truet, og af de beregninger, som biologerne har givet, kan jeg ikke se, at der er nogen forskel på den trussel, der er over for tungebestanden, og den, der er over for silden. Alligevel har hollænderne fået tildelt samme kvota for tungefiskeriet til næste år, som de har haft i år. Det har de danske forhandlere, der var interesseret i silden, ikke fået.

Det er sagt af mange forhandlere, at vi ingen magtstilling har. Vi er så små, må udvise forhandlingsvilje. Ja, det er da klart, at går vi ind i forhandlinger, må vi udvise forhandlingsvilje, men vi har ingen pligt til altid at være de artige drenge, altid at komme med den indstilling, at det er jo noget, som skal gøres, at vi har jo nok uret i forvejen, at vores fiskere nok har været for slemme. Det er det, vi har hørt fra den ene og fra den anden og fra mange ordførere her under denne debat. Kommer man til en forhandling med en sådan modløs holdning, så får man ikke gode resultater, og derfor er det ikke nok eventuelt at være teknisk dygtig, at kende meget til problemerne. Man må også kunne advokere, man må også kunne tale de folks sag, som man er sat til at røgte.

Med den tale, som hr. Rosing holdt, synes jeg, at det endnu en gang og tydeligt er blevet fortalt folketinget, at det, som foregår i dag på havene, er en meget alvorlig strid om ressourcer. Jeg kan bekræfte hr. Rosings oplysninger om de mange skibe, der ligger i de grønlandske farvande. Det er ikke mere end 3 uger siden, jeg selv havde fornøjelsen at ligge og vippe på en bornholmsk rejebåd i 5 døgn 70 sømil ude i Davistrædet. Og dér